

Ingenting är sant, allt är tillåtet

Det var på Spiegelgasse 1 i Zurich, första världskriget pågick
Emmy var klädd i sammet å morfin hon hade feber i sin blick
Å Hugo i en pappkostym, han var nervös men samlade sig
Jolifanto bambla o falli bambla Jolifanto bambla hej
Dom bar av honom från scenen, sen föll han ihop med en gång
Å jag hörde hur Emmy tröstade honom och sakta sjöng en sång

Ingenting är sant, allt är tillåtet, Ingenting är sant min vän

Det var koboltblå himmel vid Alamut, det var elvahundratal
Hassan klev fram med bergen i ryggen, han hade gjort sitt val
(Han sa) om paradiset finns på jorden, då är det här, ja det är här!
Vi står utanför tiden, lagen är upphävd, det är riktig frihet jag svär
Du är din egen imam, imamen av ditt varande
Å Rashid sa det sen på sin dödsbädd när de frågade, å han svarade

Ingenting är sant, allt är tillåtet, Ingenting är sant

Det var i Torino -89 den tredje januari och Friedrich skulle just gå ut
Å kuskens piska den small å small, men hästen var helt slut
Friedric börja gråta som ett barn å sprang fram å klamra sig fast vid hästens hals
De bar in honom från gatan, han levde resten av sitt liv utan att säga nånting alls
Om du stirrar för länge i avgrunden, så stirrar den tillbaks i dig
Men kanske sjöng han när han var ensam, alldeles tyst för sig

Ingenting är sant, allt är tillåtet, Ingenting är sant